No. 2. **1843.**

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag **4 Januarij.**

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Een kort antwoord aan de Arnhemsche Courant.

Zij wil de beschuldiging van zich afweren, dat zij *personeel* is, tegen den heer VAN HALL, en er zich zelfs van vrijpleiten, dat zij aan ingezonden stukken, welke personaliteiten tegen dien Minister inhouden, plaats verleent.

Niet ver zal de A. C. behoeven achteruit te gaan, om in hare kolommen er een verwijt tegen den Minister uit gemaakt te vinden, dat Hij, nu en dan, gebruik maakt van eene, de gezondheid bevorderende uitspanning, waarvan, gedurende ieder daartoe bepaald saisoen, *duizenden* onzer landgenooten partij trekken, — het genot *der jagt.*

Is dit eene *publieke* daad, of is het er eene van het *private* leven? De A. C. onderscheide hier goed, en veroordeele ons niet, te zeer, wanneer *dergelyke* en *andere* bijzonderheden, welke wij reeds voor lang opmerkten, ons in het denkbeeld gebragt hebben, dat zij van hare zijde te verre gaat, in het gebruik der constitutioneel geoorloofde middelen, om den Minister VAN HALL het bezit zijner portefeuille te bemoeijelijken.

WIEN men op het oog hebbe, om Hem, *casu quo*, te vervangen, weten wij niet; doch de A. C. neemt het ons toe, dat er, helaas! *zeer weinigen* in ons vaderland zijn, van welke men iets beters zou mogen hopen, dan van den tegenwoordigen Minister.

Maar nogtans, zegt de A. C., zijn er *dezulken*, met talent, met bekwaamheden begaafd, om op eens betere beginselen — voor te stellen en te verdedigen; — tevens met de zielskracht bevoorregt, om, wanneer zij *die* beginselen niet konden doen zegevieren, — hunne portefeuille — *neder te leggen.*

Dat ware dan zekerlijk voor het vaderland veel gewonnen! God alleen weet, wie *dan* weder zou moeten opvolgen.

Wij, voor ons, kennen insgelijks menschen, met onmiskenbaar groote bekwaamheden, doch in welke wij *niet* hebben kunnen ontdekken, dat, dáár, waar het op eene bepaalde manifestatie aankwam, van aan het volk toegenegene, van waarlijk liberale gevoelens, zij den moed hadden, zich hierin bloot te geven; — denkelijk uit vrees van zich daardoor bij zekere klasse der natie onaangenaam te maken.

DIE vrees zal men voor 't minst aan de schrijvers der *Vlissingsche Courant* nimmer kunnen te laste leggen.

Hetzij het waren de *Ministers*; hetzij het waren de *Kamers*, of enkele ook de meest geachte *leden* derzelve; hetzij het was de *R. C. pers*; hetzij het waren de te sterk ijverende *Protestanten*; hetzij het ware een bevriend en bij ons geacht *Tydschrift* of *dagblad*; hetzij, eindelijk, dat het geld het ongelukkige overwigt in onzen Staat, door eene welbekende *oligarchie* uitgeoefend; — wij hebben nimmer geaarzeld »*goed rond, goed Zeeuwsch*" te zeggen, *wat* wij voor waarheid, *wat* wij voor dwaling hielden.

Wij, voor ons, meenen nu in gemoede sedert eenigen tijd bespeurd te hebben, WAAR DE SCHULD LIGT," dat wij niet op het punt komen, waarop wij behooren te zijn, en waarop wij *moeten* komen, zal er geluk voor Nederland aanbreken; en wij hebben het niet geschroomd, in het openbaar te zeggen: wij houden onze tegenwoordige Ministers *niet* verdacht, dat *Zy* geenen wezenlijken, geenen regelmatigen vooruitgang, geene ontlasting, dáár waar die onvermijdelijk geworden is, geene billijke toekenning van staatkundigen invloed, voor ieder die daarop billijke aanspraak maken kan, zouden willen doen ontstaan.

Deze overtuiging zou, naar wij gelooven, bij ons zijn geboren geworden, ook *dan*, wanneer wij niet onderscheidene bewijzen hadden gezien, dat de meest helderziende, en door jaren beproefde, leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal *vertrouwen* stelden in de Ministers, die wij thans bezitten; ofschoon dan ook sommigen dier leden in enkele gevallen, tegen voordragten dier Ministers stemmen, in zoodanige enkele gevallen, (ook door ons aangetoond, waar het noodig is,) dáár waar zij meenen deze op eenen dwaalweg te zien.

Zóó zijn wij en dan, door gemoedelijke overtuiging, toe gekomen te besluiten, dat er MEER te wachten is, voor het geluk van het Nederlandsche volk, van de kracht en den wil der tegenwoordige Ministers, en de ondersteuning aan *hen* verleend, — dan van elke andere partij, welke zich, met hoe kunstige en fraaije redeneringen voor het overige, zou willen trachten, te doen voordoen, als iets beters te beoogen.

Ook *wy* meenen hier mede genoeg gezegd te hebben, tot inligting der *Arnhemsche Courant*, en willen almede niet stilstaan, noch bij de kunstmatige omzetting onzer woorden, waaraan zij zich heeft schuldig gemaakt; noch bij de zwakke punten harer verdediging, in andere opzigten.

Wij verklaren hier alleen, ten slotte, het heilige voornemen te hebben, *onophoudelyk* de zaak van land en volk voor te staan, en ons aan *die* zijde te willen scharen, waar wij zullen bevinden, *dat zy het meeste behartigd wordt.*

Consideratien en voorstellen van Gedeputeerde Staten van Zeeland, omtrent het stem- en kiesregt.

(Vervolg van onze vorige.)

«Het geheele verkiezings-stelsel toch, zeggen H. E. «G. A., gaat uit van het *contributief vermogen*; voor de «stemgeregtigdheid, de kiesbevoegdheid, het lidmaatschap «der stedelijke raden en van de Provinciale Staten wordt «eene zekere mate van gegoedheid gevorderd, die naar «de individuele aanslagen in de directe belastingen wordt «berekend, *en men schynt alzoo ook by de bepaling van «het getal leden, hetwelk door iederen stand in de verga- «dering der Staten zal worden benoemd, de meerdere of «mindere gegoedheid van elk dier standen*, kenbaar door «derzelver bijdragen in de directe belastingen, in aanmer- «king te moeten nemen.

Wat meerdere beschaving betreft, ook deze zou een der grondslagen kunnen zijn, meenen H. E. G. A. «dan «deze kan, bij de locale kennis welke de Provinciale «Staten hebben, wel voor eene juiste beoordeeling [*door «hen*] vatbaar worden geacht, doch daar zij zich niet in «getalen of bepaalde opgaven laat uitdrukken, blijft der- «zelver computatie voor den wetgever, die de locale be- «langen niet juist kan beoordeelen, te willekeurig, dan »dat dezelve eenen bepaalden grondslag in deze verdeeling «zoude kunnen opleveren."

Wij voor ons kunnen dit bezwaar niet als zoo volstrekt onoverkomelijk beschouwen. Er zijn ambten of betrekkingen in de maatschappij, om welke te kunnen bekleeden, of welke te kunnen verwerven, er noodzakelijk zoodanige mate van beschaving gevorderd wordt, als welke grond mag geven van de personen, in die betrekkingen geplaatst, geschikte keuzen te verwachten. Wij gaven vroeger zoodanige betrekkingen op; en wanneer ieder nu maar zich in zijne verbeelding de hem bekende personen voorstelt, die betrekkingen vervullende, zal hij, naar ons oordeel, moeten toestemmen, dat de geschiktheid *de regel*, de ongeschiktheid *de uitzondering* is. (Zie *Vliss. Courant* van den 2. November ll.)

Heeren Gedeputeerde zijn ten slotte tot het resultaat gekomen, om de bevolking en het contributief vermogen tot grondslag der bepaling van de evenredige aandeelen van den landelijken en stedelijken in de provinciale vertegenwoordiging te moeten aanbevelen.

«Bij die beschouwing, wordt gezegd, *is de ridderschap «niet in aanmerking kunnen genomen worden; het is toch «niet gemakkelyk uit te maken, welke belangen de rid- «derschappen in de Provinciale Staten hebben te vertegen- «woordigen, daar de steden en het platte land alle inge- «zetenen bevatten.*"

Van daar wordt het doenlijk eenen grondslag te vinden voor de bepaling van het aandeel der ridderschappen in de provinciale vertegenwoordiging; — want, zegt het verslag, de ridderschappen «*schynen by de grondwet daarin «te zyn opgenomen, meer uit eerbied voor, en herinnering «aan hetgeen vroeger bestond, dan volgens een vast staat- «kundig beginsel.*"

Wij weten niet regt, wie de steller is van dit verslag, doch moeten betuigen ons op het aangenaamste verrast te hebben gevonden, dien steller zoo geheel in overeenstemming te zien met den kundigen THORBECKE op dit stuk, gevoelen, hetwelk ook geheel het onze is, en hetwelk wij alsnu durven hopen; eindelijk zoo algemeen te zullen doordringen en gevestigd worden, dat, bij eene eventuele herziening der grondwet, de bijzondere staatkundige regten der ridderschappen daaruit zullen wegvallen.

In *Zeeland*, vervult de ridderschap slechts 1/7 der Provinciale vertegenwoordiging; in de provincien *Gelderland*, *Utrecht*, *Vriesland*, *Overyssel* en *Groningen* vervult zij ⅓; en dit gewigtig aandeel bezitten zij op grond «*van den »eerbied voor en de herinnering aan hetgeen* VROEGER »BESTOND."

Waarlijk zoo deze wenk in dit gansche belangrijk gedeelte van het verslag Z. Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken niet overtuigt, dat de billijkheid en de behoefte volstrekt vorderen, daar nu eenmaal der ridderschappen nog niet *geheel* haar privilegie kan worden ontnomen, die altans zoodanig in te korten, dat het aanstootelijke en ergerlijke er van wordt weggenomen, — dan waarlijk zouden wij niet weten, hoedanig Z. Exc. tot eene overtuiging zou kunnen worden gebragt.

Ten slotte wordt de evenredigheid door H. E. G. voorgesteld, als volgt:

Voor de ridderschap		6 leden.
» het platte land		21 «
» Middelburg	8	
» Zierikzee	3	
» Vlissingen	3	
» Goes	2	
» Tholen	1	
» Veere	1	
» Sluis	1	
» Hulst	1	
» Axel	1	
Zamen voor de steden		21 «
Totaal		48 «

Als eene bijzonderheid deelen wij mede, dat uit de overgelegde Staten blijkt, dat de bewoners der steden gemiddeld per hoofd, op een klein verschil na, het dubbele in de directe belastingen opbrengen van die ten platte lande, te weten de eerste *f* 10.09 per hoofd, de laatste *f* 5,61

Op de vraag A 2°. «Moet het bestaande getal leden «van Gedeputeerde Staten gewijzigd worden?" is ontkennend geantwoord.

Op de vraag A 3°. «Behooren Gedeputeerde Staten, zoo «als thans plaats heeft de drie standen te blijven verte- «genwoordigen, dan wel zonder onderscheid uit de drie «standen gekozen te worden?" — is, op in ons oog zeer aannemelijke gronden, voorgesteld, «*om voortaan de benoe- «mingen van Gedeputeerde Staten zonder onderscheid te doen «plaats vinden.*"

Op vraag B*. verlangende eene «voordragt tot verdeeling «der Provincie in zooveel kies-districten als er leden der «Staten voor den landelijken stand te benoemen zijn, met «vermelding der bestaande redenen, welke ten dezen tot «uitzondering van den algemeenen regel bestaan;" zijn heeren Gedeputeerde Staten in eene uitvoerige beschouwing getreden ten betooge van het min doelmatige, dat voor elk lid der Provinciale Staten een kies district zou worden bepaald, en ten bewijze, dat, hoe grooter de kies-districten zijn, hoe ruimer de keuze zijn moet van geschikte personen. De ondervinding leert overigens, dat de kiezers slechts zelden buiten het kiesdistrict kiezen, en dat zij in de meeste gevallen tot leden verkiezen personen binnen de steden woonachtig.

Het is waar, door de districten grooter te maken, voor welke alsdan meer dan één lid voor de Provinciale Staten te benoemen viel, zou, volgens den aangenomen maatstaf voor de hoegrootheid der kiezercollegien, *een kleiner getal kiezers bestaan*, dan bij het daarstellen van vele kleine districten, ieder met twaalf kiezers, het geval zou zijn. Maar teregt merken H. E. G. A. op, dat die kleine collegien bij het gedurende 5 jaar zitting hebben van het door hen benoemde lid, ook maar eens om de 5 jaren zouden mogen kiezen, en zoo ook de stemgeregtigden, die de kiezers benoemen zouden. Moest daarentegen een grooter district b. v. 5 leden afvaardigen, dan kwam er *jaarlyks* stemming en verkiezing te pas, en hadden de stemgeregtigden en kiezers bijgevolg telkens genot van hun regt, en dit zou niet anders dan bevorderlijk kunnen zijn aan de opwekking van de publieke geest en de belangstelling in de openbare zaken.

wij hebben hier slechts eene bedenking in het midden te brengen, te weten: dat *dan* het gevaar zou kunnen bestaan, dat slechts 12 menschen, eenmaal tot kiezer benoemd, alle vijf de leden der Provinciale Staten benoemden, en jaarlijks de vacatures aanvulden; waardoor alweder de *oligarchie* werd in de hand gewerkt.

Men weet toch bij ondervinding, hoeveel er bij ons te lande moet gebeuren, zal iemand, eenmaal in eene politieke betrekking geraakt zijnde, daaruit worden terug gezet.

Hadden H. E. G. A., gelijktijdig met de vergrooting der kies-districten, de evenredige uitbreiding der kies-collegien voorgesteld, te weten voor ieder lid der Provinciale Staten, meer dan 1 in het district te benoemen, 12 kiezers meer, — zoodat dan in een district van 5 leden jaarlijks 60 kiezers tot vervulling der openvallende vacature medewerkten, wij zouden het voorstel tot het vergrooten der districten als in alle opzigten doelmatig, billijk en heilzaam hebben beschouwd; er is geen twijfel aan, dat door zulk eene wijze van doen, nog al veel zou kunnen worden weggenomen van het harde, hetwelk er voor de Nederlandsche natie in gelegen is, dat men haar niet, eveneens als in andere rijken, hare vertegenwoordigers *regtstreeks* verkiezen laat.

Dat wij overigens ook in de steden de verkiezing der leden voor de Provinciale Staten *regtstreeks* door de kiezers, in grooter getal dan zij nu zijn, wenschelijk en noodzakelijk oordeelen, meenen wij niet noodig te hebben, te herinneren.

Gedeputeerde Staten zijn van oordeel, dat de hoofdplaatsen der districten niet bij de wet behooren te worden bepaald, wegens de veranderingen van omstandigheden, (vooral zeker de communicatie-middelen,) welke kunnen voorkomen; en wij zijn het volkomen met dit gevoelen eens.

Een nuttige wenk van H. E. G. A. in het tevens, om bij de wet te reserveren de vrijheid, om sommige gemeenten eventueel te combineren; vermits men anders daartoe niet zou kunnen overgaan, zonder de wet op de verkiezingen telkens, voor iedere combinatie, te bewijzen.

Op de vraag C. Verlangende «eene opgaaf van het «bedrag van den te bepalen census, indien gemiddeld

1 van de 30 of
1 van de 40 of
1 van de 50

Ingezetenen der stad of van het district stemgeregtigd en

1 van de 80 of
1 van de 90 of
1 van de 100

ingezetenen der stad of van het district kiesbevoegd zullen zijn. — dienen de overgelegde staten ter inlichting.

Iets, waarmede wij niet zoo gaaf met H. E. G. A. kunnen instemmen, is hunne bedenking, dat de census zou moeten tot grondslag hebben het *principaal* en niet de *opcenten* der directe belastingen, en dit wél op grond, dat er onderscheidene opcenten worden geheven voor bijzondere uitgaven, — niet geacht kunnende worden *aan het ryk* te worden opgebragt, — ten voorbeelde waarvan worden aangehaald de opcenten voor de haven te Middelburg, die voor de calamiteuse polders op de grondlasten geheven, enz.

Moest de te bepalen census strekken ter bepaling van een louter *staatsburgerlyk* regt, een regt, krachtens hetwelk men dadelijken invloed zou uitoefen op de *algemeene* belangen *van den Staat*, als daar is b. v. die op de verkiezing van volksvertegenwoordigers, — wij konden ons vereenigen met de bedenking; doch dit is het geval *niet*: de census moet bijzonder ook dienen ten grondslag voor de bepaling van *plaatselyke*, van *provinciale* regten en attributen, regten, om tot de benoeming van *kiezers* mede te werken, welker attributen zich niet verder uitstrekken, dan tot de verkiezing van *plaatselyke* raadsleden, en in het hoogste geval van leden der *Provinciale* Staten. Wie dus opcenten betaalt voor de *gemeente*, voor de *stad*, voor de *provincie*, voor het *provinciaal fonds van den landbouw*, verwerft daardoor ook regten op het uitoefenen van invloed, als ingezeten der *gemeente*, der *stad*, der *provincie*, als mede-bevorderaar en instandhouder van den landbouw, (1) en verdediger van het gewest tegen heillooze overstroomingen. Wanneer Zeeland b. v. hooge opcenten vordert en eene andere provincie doet dit niet, zal het dan geene hardigheid zijn, dat een ingezeten van eene in bevolking en welvaart gelijk staande stad of gemeente der laatstbedoelde provincie zeggen kan: met eene belasting van zóóveel te betalen, ben *ik* stemgeregtigde, kan *ik* kiezer zijn, terwijl de ander, hoewel *veel meer* betalende (de opcenten er onder, ten nutte der Gemeente, der stad of der provincie,) *geen* stemgeregtigde of *geen* kiezer zijn kan?

Onze eerste beweegreden steunt, zoo wij gelooven, op het goed regt, onze laatste op staatkunde en billijkheid. Men vergoede aan een ieder, zooveel mogelijk, de lasten, welke de Staat, de provincie, de stad of gemeente van derzelver burgers verpligt zijn te vorderen, en dit geschiedt *niet*, wanneer men de opcenten buiten het spel laat.

Zeker, naar mate de opcenten varieren komen er stem- en kiesbevoegden aan, of treden af. Maar wij hebben nu *twee-jarige* begrootingen, en wanneer eene zoodanige eenen stemgeregtigde of kiesbevoegde, door vermindering van opcenten, voor twee jaren zijn attribuut als zoodanig ontneemt, zal hij, zoo wij gelooven, *de oorzaak zegenen*, welke hen plaatste buiten de categorie der stem- of kiesbevoegden; en gaan daarentegen de opcenten naar boven, die zal er ten minste nog eenige schijn van vergoeding bestaan, voor zóódanige belastingschuldigen, welke nu, *nolens volens*, ten gevolge van dien, stem- of kiesbevoegd *moeten* worden.

Op grond van dit een en ander zouden wij er voor zijn, dat de opcenten bij de bepaling van den census maar in aanmerking genomen worden.

(Het vervolg hierna.)

(1) Hier deed de vraag zich aan ons voor, of, bij een onderzoek als door Gedeputeerde Staten met zooveel zorg is ingesteld, de *directe*, de *op den eigendom* en niet op het *verbruik* drukkende belasting *voor 's rijks veefonds*, waarvan ook de stedelingen voor hunne paarden genot hebben, niet mede had behooren in aanmerking te komen?

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

PETERSBURG, 17 December. De minister van binnenlandsche zaken maakt onderstaand bevel van hooger hand aan alle gouvernementshoofden bekend: « Ingevolge mijn bemerkingen met betrekking tot een' brandstichter aan Zijne Keizerlijke Majesteit gedaan, heeft Z. K. M. goedgevonden te bevelen:

« Indien deze misdadiger van dit feit mogt overtuigd worden, zal hij zonder genade onderworpen worden aan een zesdubbeld stipsro denloopen, tusschen duizend man soldaten, op het middaguur en ter plaatse, waar hij zijne misdaad pleegde; zullende hierbij de hoogst mogelijke plegtige openbaarheid in acht genomen worden. Overleeft hij de te ontvangen straf zoo zal hij na zijne herstelling geboeid naar Siberië gevoerd en tot dwangarbeid genoodzaakt worden. Volgens der hoogheid wille, zal, overal dergelijke strafoefening gehouden worden, waar brandstichters betrapt en van dusdanige misdaden worden overtuigd. Van minderjarige brandstichters, echter, zal vooraf aan den keizer mededeeling gedaan worden, vóórdat men hun de gemelde straf aandoet."

DUITSCHLAND.

Uit Berlijn 22. Dec. Men heeft hier een brief uit Warschau ontvangen, volgens welke men tot maatregelen van geweld tegen de aldaar wonende Joden was overgegaan. Tot dusverre was het, volgens dit berigt, den meer aanzienlijke Joden, zoo al niet uitdrukkelijk veroorloofd ten minsten stilzwijgend toegestaan, om ook in andere kwartieren der stad behalve het Joden-kwartier te wonen. Nu hadden zij echter plotseling bevel ontvangen, om zonder onderscheid binnen drie dagen naar de Jodenstad te verhuizen. Dezulken, die niet spoedig genoeg hieraan voldeden, werden met geweld verwijderd en zelfs hunne meubelen op straat geworpen. Als oorzaak dezer gestrengheid geeft men op, dat vele Joden aldaar deel hebben aan het groote bankbedrog.

ENGELAND.

— Het wordt hoog noodig dat de gebeurtenissen in Spanje eenig meerder vertier aan de Engelsche fabrijken komen bezorgen, want de nood is nagenoeg ten top; zie hier wat dezer dagen *O' Connell* in eenen brief aan een' zijner vrienden schreef:

» Het is niet mogelijk den tegenwoordigen toestand van Engeland, en de toekomst, die men ons voorbereid, gade te slaan, zonder van angst en schrik te beven. Nog naauwelijks is Engeland het inwendig oproer te boven, of, zoo ik vrees, heeft het eenen veel ergeren schok te duchten, en dat wel eenen schok, door geene steenen muren te bedwingen is; te weten, het afgrijselijke oproer van den honger."

Dit, zal men welligt zeggen, is de taal van *O' Connell*, die misschien niet ongaarne beweging in Engeland zou zien; maar ook de *Globe* bevestigt dit angstig voorgevoel op de volgende wijze, in een artikel, bijzonder over de stad Paisley handelende:

» De noodlottige toestand, in welken de stad Paisley verkeert, begint ernstige zorgen te verwekken. Elf duizend menschen zijn daar in de uiterste nooddruft gedompeld. Nog naauwelijks blijft hun eenig leven; het leven genieten, doen zij niet meer.

» De regering dier stad heeft verklaard, niet langer voor de handhaving der orde en de veiligheid der bezittingen te kunnen instaan, daar een niets in de gegeven omstandigheden de gemoederen tot het uiterste kan vervoeren."

Voegt men hierbij, dat een aantal andere steden in geene gunstiger omstandigheden verkeert, zoo kan men nagaan hoe groot de spanning over het algemeen is.

BELGIE.

— De heer *Dietz* die den aspirant der marine, *G. Liben*, welke zich bij zijne afwezigheid bij zijne vrouw bevond, gedood heeft, is door de regtbank vrij gesproken.

— Het schip Le Comte de Flandres, dat de belgische vlag rondom de wereld wilde doen wapperen, is onverrigter zake terug gekeerd. Onder de manschap is oproer ontstaan zoodat men de reis niet heeft kunnen vervolgen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 31. December. Gedurende het jaar 1841 zijn alhier uit zee gearriveerd 2051 schepen, terwijl dezelve in dit jaar 2154 bedragen, daaronder uit:

Java en Sumatra 96, Suriname 60, Curacao 5, Londen 51, Petersburg 40, Riga 66, Hamburg 155, Havanna 27, Smyrna 13, Stettin 57, Sunderland 166.

GEMENGDE BERIGTEN.

De uitbarstingen van de Etna blijven voortduren. — Er is in Pruissen eene uitvinding gedaan met betrekking tot het spoorweg-stelsel, waardoor alle ongelukken op den spoorweg kunnen voorkomen worden. — Het getal der Ministers van Staat in Frankrijk zal tot op 30 gereduceerd worden. — Het innen der oorlogsschatting te Barcelona gaat uiterst moeijelijk. — Te Leeuwarden is een depart. tot Nut van 't algemeen van afgescheidenen opgerigt. — IJ B R heeft 's lands schatkist vrijwillig gestijfd met *f* 23 — 60 witmarmeren borstbeelden van Rom. Keizers en Keizerinnen bij Toulouse zonder neuzen opgegraven, zijn bij aanbesteding van nieuwe neuzen à 6 fr. voorzien: de aannemer roodachtig marmer gebruikt hebbende, zoo komen deze personen als dronkaards voor (Journ. de la H. 29 Dec.) — Te Delfshaven wordt een derde der bevolking bedeeld. — Ao. 2240 zullen in Oud-Nederland plannen worden ontworpen ten einde tot voorbereidende maatregelen te geraken ten doel hebbende om ware 't mogelijk de belastingen voorloopig te verminderen en te verhoeden dat de opbrengst van geheele dorpen door eene keel gaat. — Den poedelhond te Koningsbergen blaast meesterlijk de fluit, (1) zal eerlang in Frascatie optreden. — Eene vroedvrouw in Frankrijk is op weg naar 't kerkhof uit den schijndood verrezen.

(1) Het is nu drie jaren geleden, dat ik in dezen poedel talent voor muzijk ontdekte. Ik blies namelijk des morgens vroeg en des avonds de fluit, en bemerkte altijd, dat Cartouche geroerd was en van blijdschap huilde. Terstond gaf ik hem les op de dwarsfluit. Drie jaren lang, dag en nacht, floot ik hem voor: Bei mannern, welche Liebe fühlen. De maten bei mannern begreep hij spoedig; de liefde wilde hij volstrekt niet gevoelen; ik ranselde hem en hij vatte het dadelijk; Fehlt auch ein gutes Herze nicht heb ik hem door honger ingeprent; Die süssen Triebe mitzufühlen door dorst; Ist dann des Weibes erste Pflicht door slapelooze nachten. Nu staat hij op schildwacht en blaast er de flageolet bij.

MENGELINGEN.

Barcelona.

Barcelona, welks grondvesting aan de Cathagers toegeschreven wordt, is als een amphitheater aan de Middelandsche zee gelegen, op eenen half ronden oever, door eene verlenging der Pyreneën gevormd, en eene der sterkste vestingen van Spanje. Van de landzijde wordt zij beschermd door wallen, diepe grachten, en eene citadel, die 7000 man kan bevatten, en van de zeezijde door twee forten en een muur van 127 ellen lang, 17 ellen hoog en 16 ellen dik. De stad telt eene bevolking van 160,000 zielen in weerwil der geele koorts, die in 1825 een vijfde der bevolking weg maaide. In 1807 bedroeg de bevolking slechts 40.000 zielen. De haven is ruim en diep en kan 200 schepen bevatten. Die stad is de stapelplaats van Katalonie, voor de overzeesche voortbrengselen welke die provincie verbruikt, en ook voor de producten die zij uitvoert. Zij bevat verscheiden fabrieken, zoo als van laken, fluweel, wollen dekens, linnen, katoenen, zijden en dergelijke stoffen. Hare blanke wapenen zijn langen tijd zeer beroemd geweest. Alleen het vervaardigen van mousseline houdt 10,000 arbeiders bezig. Bedelaars vindt men er niet.

De ingezetenen van Barcelona verschillen veel van de overige Spanjaarden, door hunne natuurlijke geschiktheid en bedrijvigheid in handelszaken. Meerendeels zijn zij handelaars, fabrikanten of zeelieden.

Barcelona, dat bestraat is, bevat verscheidene merkwaardige gebouwen, zoo als de kathedraal-kerk, eenige kloosters, het raadshuis, het paleis van den koning van Arragon, enz. Eene openbare wandelplaats is de Rambla, die de stad in hare geheele lengte doorsnijd. Ook den omtrek, die met aangename landhuizen en dorpen is bezaaid, is zeer bekoorlijk. Men wil dat de industrie, welke in Barcelona gevonden wordt, een door in 't oog van Engeland zou zijn.

Waarom heeft de Stedelijke Regering te Rotterdam geen Joodsch ingezeten tot wijkmeester benoemd? De Regering heeft bij hare keuze slechts op bekwaamheid en geschiktheid gelet. Dat evenwel niet een enkel Israëliet schijnt in aanmerking gekomen te zijn is wel is waar opvallend, maar indien de Regering buiten betrekking van geloofsbelijdenis is te werk gegaan, en zij alleen de bovenstaande vereischten heeft tot leiddraad genomen, dan kan men haar deswege, met regt, geenerlei verwijten doen.

Waarom spreekt de Regering, in de aanmoedigings-publicatie voor de jaarlijksche spijsuitdeeling, altijd van *Christelyke* liefde? Dewijl de Regering Mozaische liefde strijdig acht met onkaussche soep.

Waarom heeft de Regering de *dwarsglasstraat* met Jodensteeg, en de *Jan-van-loonslaan* met Jodenlaan gedoopt en die *bastaard-benamingen* op de borden laten plaatsen? Dewijl de welwillende Regering den Joden gaarne eene steeg of laan zoude gunnen. Wij zien in dit alles volstrekt geen kwaad.

Y.

ADVERTENTIEN.

§ § § Terstond eene bekwame WERKMEID benoodigd adres ter Courant-Drukkerij.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 3 Januarij. Sedert den 31 Dec. zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Barbera Catharine, B. S. Bohn, Noirmontier, zout; Catharine Dorothea, R. Boljahm, Montevideo, huiden; Nicoline, H. Grondrup, Aalburg, raapzaad; The tame, W. Hamilton, Londen, tarwe.

Voor Duinkerken bestemd:

l'Estafette, L. S. Waterloo, Rotterdam, stukgoed.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.